

ਤਿੰਨ - ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਪਾਠ

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਪਣੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਸਾਥੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਏ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਹੀ ਬਾਪ ਦੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਸਾਥੀ ਹਨ, ਸਹਿਯੋਗੀ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਤਿ ਸਨੇਹ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਸਨੇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸਦੇ ਹੀ ਸਦਾ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸਾਥੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸਨੇਹੀ ਬੱਚੇ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਸਲਈ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਆਦਿ ਤੋਂ ਬਾਪ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਰਚੇ। ਇਕੱਲਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਹੀਂ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਵੀ ਪੈਦਾ ਹੋਏ। ਕਿਉਂ? ਬੱਚੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸਾਥੀ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਜੱਦ ਬਾਪ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਜਯੰਤੀ, ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਜਯੰਤੀ। ਤਾਂ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਬਾਪਦਾਦਾ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਆਦਿ ਰਚਨਾ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਆਦਿ ਨਾਲ ਹੀ ਬਾਪ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸਾਥੀ ਬਣੇ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਥੀ ਅਰਥਾਤ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ, ਬੋਲ ਵਿੱਚ ਸਾਥ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲੇ। ਫਾਲੇ ਕਰਨਾ ਅਰਥਾਤ ਸਾਥ ਨਿਭਾਉਣਾ। ਇਵੇਂ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਸਾਥ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਰਥਾਤ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਕਰਨ ਬਾਲੇ ਸੱਚੇ ਸਾਥੀ ਹਨ। ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਾਥੀ ਹੈ। ਜੇ ਸੱਚੇ ਸਾਥੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਰ ਇੱਕ ਕਦਮ ਸਵਤ: ਹੀ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਉੱਥੇ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸੱਚੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ। ਇਹ ਕਦਮ ਇਵੇਂ ਉਠਾਉਂ ਜਾਂ ਵੈਸੇ ਉਠਾਉਂ। ਸਵਤ: : ਹੀ ਬਾਪ ਦੇ ਕਦਮ ਉੱਪਰ ਕਦਮ ਰੱਖਣ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਜਰਾ ਵੀ ਇੱਥੇ ਉੱਥੇ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਵੇਂ ਸੱਚੇ ਸਾਥੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ, ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ, ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਮੈਂ ਬਾਪ ਦਾ, ਬਾਪ ਮੇਰਾ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੇ ਬਾਪ ਦਾ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਖਜਾਨਿਆਂ ਦਾ ਵਰਸਾ ਹੈ ਉਹ ਮੇਰਾ। ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਦਿਲਾਰਾਮ ਅਤੇ ਦਿਲ, ਹੋਰ ਕੁਝ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਹੀ ਯਾਦ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵੈਸੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਉਵੇਂ ਦੇ ਹੀ ਕਰਮ ਸਵਤ: : ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਗਤ ਨਿਸ਼ਚਾ ਵਿਖਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵੇਖੋ ਸਾਡੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਹੈ! ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਪਰ ਸਵਤ: : ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਦਿਲਾਰਾਮ ਹੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸੱਚੇ ਸਾਥੀ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਮਾਸਟਰ ਸ੍ਵਸਕ੍ਰੀਵਾਨ ਹਨ।

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦੇਣ ਆਏ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸਾਥੀ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਯਾਦ ਵਿੱਚ, ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਦ੍ਰਿੜ ਸੰਕਲਪ ਹੈ ਕਿ ਵਿਜੈ ਦਾ ਝੰਡਾ ਲਹਿਰਾਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਝੰਡਾ ਲਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਉੱਚੇ ਝੰਡੇ ਦੇ ਥੱਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇਹ ਗੀਤ ਗਾਉਣਗੀਆਂ ਕਿ ਇੱਕ ਬਾਪ ਆ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੁਣ ਆਪ ਲੋਕ ਝੰਡਾ ਲਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਝੰਡੇ ਦੇ ਥੱਲੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ! ਝੰਡਾ ਲਹਿਰਾਉਣ ਨਾਲ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਵਰਖਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਇਹ ਗੀਤ ਸਵਤ: : ਹੀ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਸਰਵ ਦਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ। ਗਤੀ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸੁੱਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ, ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਵਰਖਾ ਸਮਾਨ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਗੇ। ਬਾਪ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ। ਤਾਂ ਸਭ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਦਾਈ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ ਨਾ। ਵਧਾਈ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਦਾ ਹਰ ਸਮੇਂ ਵਧਾਈ ਦਾ ਸਮੇਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਮਨ ਦੀ ਲਗਨ ਤੇ, ਸੇਵਾ ਦੀ ਲਗਨ ਤੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਦਾ ਉਮੰਗ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਦਾ ਉਮੰਗ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਉਮੰਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦੇ! ਇਹ ਵੀ ਉਮੰਗ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਨਾ! ਉਮੰਗ - ਉਤਸ਼ਾਹ ਹੈ ਅਤੇ ਸਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਉਮੰਗ - ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਹੋਏ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਨਿਰਵਿਘਨ ਹਨ? ਉਮੰਗ - ਉਤਸ਼ਾਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਪਰ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਵਿਘਨ ਪਾਰ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਨਿਰਵਿਘਨ ਅਰਥਾਤ ਨਾ ਕਿਸੀ ਦੇ ਲਈ ਵਿਘਨ ਰੂਪ ਬਣਦੇ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਸੀ ਵਿਘਨ ਸਵਰੂਪ ਤੋਂ ਘਬਰਾਉਂਦੇ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਉਮੰਗ - ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਜਾਂ ਵਿਘਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ? ਇੱਕ ਵਿਘਨ ਹੈ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਆਉਂਦੇ, ਦੂਜਾ ਵਿਘਨ ਹਿਲਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਪੜ੍ਹਕੇ ਪੱਕੇ ਹੋ ਗਏ ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਘਨ ਲਗਨ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਜੇਕਰ ਵਿਘਨ ਵਿੱਚ ਘਬਰਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਾਗ਼ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਰਕ ਹੋਇਆ ਨਾ।

ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਚੈਲੇਂਜ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਘਨ ਭਾਵੇਂ ਆਓ। ਅਸੀਂ ਵਿਜੇਈ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਪਹਿਲੇ ਮਾਇਆ ਦੇ ਫਰੈਂਡਸ ਸੀ। ਹੁਣ ਚੈਲੇਂਜ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮਾਇਆਜੀਤ ਬਣਾਂਗੇ। ਚੈਲੇਂਜ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵਿਜੇਈ ਕਿਸ ਤੇ ਬਣਦੇ ਹੋ? ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ? ਵਿਜੇਈ ਰਤਨ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਤੇ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾ! ਵਿਜੈ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਪਿਰੇਏ ਜਾਂਦੇ ਹੋ,

ਪੂਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਮਾਇਆਜੀਤ ਬਣਨਾ ਅਰਥਾਤ ਵਿਜੇਈ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨਾ ਅਰਥਾਤ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਚੈਲੇਂਜ ਕਰਨਾ। ਚੈਲੇਂਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਖੇਡ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਅਤੇ ਗਾਇਆ। ਦੂਰ ਤੋਂ ਹੀ ਜਾਣ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਦੂਰ ਤੋਂ ਹੀ ਭਜਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਟਾਇਮ ਵੇਸੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਭ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਹੋ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸੇਵਾ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਹੋਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਆਦਿ ਤੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਰਖਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਐਸਾ ਕੌਣ ਹਨ ਜੋ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਦਿ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ ਹੈ? ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਗੱਲ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਪਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ, ਸਵੈ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸੰਪਰਕ, ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਯਾਦ ਵਿੱਚ, ਸਭ ਵਿੱਚ ਜੋ ਆਦਿ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਚਲ ਹਨ, ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਏ ਹਨ, ਵਿਘਨਾਂ ਦੇ ਵਸ਼ੀਕ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ। ਸੁਣਾਇਆ ਨਾ, ਕਿ ਨਾ ਵਿਘਨਾਂ ਦੇ ਵਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ ਨਾ ਸਵੈ ਕਿਸਦੇ ਅੱਗੇ ਵਿਘਨ ਰੂਪ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰ ਜਮਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਿਓਰਿਟੀ, ਦੂਜਾ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਯਾਦ। ਯਾਦ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਰਾ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਘਨ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਨਿਰਵਿਘਨ ਹੋਣ ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦਾ ਗੁਣ ਸਭ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦਾ ਦਰਪਣ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦਾ ਸਵੈ ਪ੍ਰਤੀ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਲੈਣਾ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਹੈ ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ, ਅਸ਼ਟ ਰਤਨਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ। ਸਭ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਾ ਕਿ ਬਸ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਹੀ ਠੀਕ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਹਾਂ। ਵਧਾਈ ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਹੀ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸ਼ਟ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਇਸ਼ਟ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅਸ਼ਟ ਬਣਨਗੇ ਤਾਂ ਇਸ਼ਟ ਵੀ ਇੰਨਾ ਹੀ ਮਹਾਨ ਬਣਨਗੇ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ ਸਾਰਾ ਵਰ੍ਹੇ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਚੈਕ ਕਰਨਾ। ਹੋਰ ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਗੱਲਾਂ ਜੇਕਰ ਜਰਾ ਵੀ ਸੰਕਲਪ ਮਾਤਰ ਵਿੱਚ ਰਹੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵਿਦਾਈ ਦੇ ਦੇਣਾ। ਅੱਜ ਵਧਾਈ ਦਾ ਦਿਨ ਹੈ ਨਾ। ਜਦੋਂ ਛੁੱਟੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵਿਦਾਈ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹੋ? (ਮਿਸ਼ਰੀ, ਬਦਾਮੀ, ਇਲਾਚੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ) ਉਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਵੀ ਤਿੰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇਣਗੇ ਨਾ। ਵਿਦਾਈ ਨਹੀਂ ਵਧਾਈ ਹੈ ਉਦੋਂ ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਮਿੱਠਾ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਇੱਥੇ ਤਿੰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਿਸ ਲਈ ਦਿੰਦੇ ਹੋ? ਫੇਰ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹੇਗੀ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਅੱਜ ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੋ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਦੀ - ਕਦੀ ਵਿਘਨ ਰੂਪ ਵੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਉਪਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫੇਰ ਤੋਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਦਵਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਵੈ ਹੀ ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰ ਬਣ ਹੀ ਜਾਣਗੇ।

ਇੱਕ ਗੱਲ :- ਕਿਸੀਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਹੱਦ ਦਾ ਲਗਾਵ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਬਾਪ ਦਾ ਲਗਾਵ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਪਰ ਹੱਦ ਦਾ ਲਗਾਵ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਦੂਜਾ - ਕਿਸੀ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਸਵੈ ਦਾ ਸਵੈ ਨਾਲ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਤਨਾਅ ਅਰਥਾਤ ਖਿੱਚਾਤਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ। ਲਗਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ, ਮਾਇਆ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਦੇ ਬਜਾਏ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚਾਤਾਨ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਤੀਜਾ - ਕਿਸੀ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੁਭਾਅ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਲਗਾਵ, ਤਨਾਅ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੁਭਾਅ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੁਭਾਅ ਸ਼ਬਦ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਸੁਭਾਅ ਅਰਥਾਤ ਸਵੈ ਦਾ ਭਾਵ। ਸਵੈ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਵ ਹੈ, ਸਵੈ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ, ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨ ਹੈ। ਪਰ ਭਾਵ - ਸਵਭਾਵ, ਭਾਵ - ਸਵਭਾਵ ਸ਼ਬਦ ਬਹੁਤ ਬੇਲਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਤਾਂ ਇਹ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੁਭਾਅ ਹੈ। ਜੇ ਵਕਤ ਪ੍ਰਤੀ ਵਕਤ ਉਡਦੀ ਕਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਰੂਪ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕੀ ਰਾਇਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਮੇਰੀ ਨੇਚਰ ਇਵੇਂ ਹੈ। ਨੇਚਰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਵਿਘਨ ਰੂਪ ਬਣਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸਵਭਾਵ ਹੈ। ਤਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਤਨਾਅ ਹਨ, ਤਨਾਅ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ “ਮੈਂ - ਪਨ”। ਮੈਂ ਇਹ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ! ਮੈਂ ਹੀ ਕਰਾਂਗਾ! ਇਹ ਜੇ ਮੈਂ - ਪਨ ਹੈ, ਇਹ ਤਨਾਅ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। “ਮੈਂ” ਇਹ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੈ ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਹੈ ਮੈਂ ਫਲਾਣੀ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾਰ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਯੋਗੀ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਗਿਆਨੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ ਅੱਗੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਮੈਂ - ਪਨ ਤਨਾਅ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ - ਕਿਤੇ ਜੇ ਤ੍ਰੀਵਰਗਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਉਹ ਤ੍ਰੀਵ ਦੇ ਬਜਾਏ ਹੌਲੀ ਗਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਚੱਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਪੀਡ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਸਪੀਡ ਤ੍ਰੀਵ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਾਰ ਹੈ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦਾ ਹੋਇਆ ਵੇਖ ਸਦਾ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਹੀ ਆਪਣਾ ਵੱਧਣਾ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਨਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕੀ ਮੈਂ - ਪਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਮੈਂ - ਪਨ ਹੀ ਤ੍ਰੀਵਰਗਤੀ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਾ!

ਇਹ ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ ਤਾਂ ਦੇਣਗੇ ਨਾ ਕਿ ਫੇਰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਿਆਗ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਭਾਗਿਆ। ਸਦਾ ਵੰਡ ਕੇ ਖਾਓ ਅਤੇ ਵਧਾਓ। ਇਹ ਤਿਆਗ ਦਾ ਭਾਗਿਆ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਾਧਨ ਇਹ ਤਿਆਗ ਦਾ ਭਾਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਭਾਗਿਆ ਨੂੰ ਮੈਂ - ਪਨ ਵਿੱਚ ਸੀਮਿਤ ਰੱਖਣਗੇ ਤਾਂ ਵੱਧਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਸਦਾ ਤਿਆਗ ਦੇ ਭਾਗਿਆ ਦੇ ਫਲ ਨੂੰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਬਣਾਏ ਵੰਡਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧੋ। ਸਿਰਫ਼ ਮੈਂ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰੇ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਖਾਓ। ਵੰਡਕੇ ਇੱਕ ਦੇ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅੱਗੇ ਵਧੋ। ਹੁਣ ਸੇਵਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਾਇਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਫਰਾਖਦਿਲ ਹੋ ਜਾਓ। ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਓਟੇ ਸੇ ਅਰਜੁਨ। ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖੋ। ਇਹ ਵੀ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ! ਇਹ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਿਖਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਜਾਵਾਂ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਕੀ ਰਹੀ! ਸਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ। ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬੱਚੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਕਰਣਗੇ! ਇੰਨੇ ਤੱਕ ਤਿਆਗ ਦੇ ਭਾਗਿਆ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕੀਤਾ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਦਵਾਉਂਦੇ ਸੀ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਫੋਟੋ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ। ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਤਿਆਗ ਦੇ ਭਾਗਿਆ ਦਾ ਵੀ ਤਿਆਗ ਕਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਣਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਡਬਲ ਮਹਾਂਦਾਨੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਦੂਜਾ ਆਫਰ

ਕਰੇ, ਸਵੈ ਆਪਣੀ ਵੱਲ ਨਾ ਖਿੱਚੇ। ਜੇਕਰ ਸਵੈ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ, ਆਪਣੀ ਵੱਲ ਖਿੱਚਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ! ਮੁਰਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਵੈ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਖਿੱਚਾਤਾਨ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇ। ਸਹਿਜ ਮਿਲੇ ਉਹ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ ਹੈ। ਖਿੱਚ ਕੇ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਇਸਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਮਿਹਨਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਫਲਤਾ ਘਟ ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਦੀ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਸਹਿਜ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਦੀ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਮਝਾ!

ਤਨਾਵ ਕੀ ਹੈ! ਲਗਾਵ ਨੂੰ ਤਾਂ ਉਸ ਦਿਨ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੁਭਾਅ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਾ ਸਮਝੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੇ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਮੇਰਾ ਸੁਭਾਅ, ਮੇਰਾ ਚਲਣਾ, ਮੇਰਾ ਰਹਿਣਾ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ। ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਧਰਮ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸੰਗ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹਾ ਮੇਰਾ ਸੁਭਾਅ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਹੜੇ ਦੇਸ਼ ਵਾਲੇ ਹੋ! ਇਹ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ ਨਿਮਿਤ ਸਥਾਨ ਮਿਲੇ ਹਨ। ਨਾ ਕੋਈ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਹੈ, ਨਾ ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮੈਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹਾਂ। ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਹਨ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਵੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਅਜਿਹੇ ਹਨ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਅਜਿਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਅੱਖਰ ਵੀ ਕੱਢੇ ਨਹੀਂ ਬੋਲੇ। ਸਾਰੀਆਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ। ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹੋ? ਉੱਥੇ ਕਿਉਂ ਜਨਮ ਲਿਆ? ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ? ਉੱਥੇ ਗਏ ਹੋ ਸੇਵਾ ਸਥਾਨ ਖੋਲਣ ਦੇ ਲਈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀਜ਼ੇ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਪ੍ਰਾਬਲਮ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੇ ਸਹਿਜ ਰਹਿ ਗਏ ਹੋ। ਕਿੰਨੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਗਏ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਹੋ ਸਾਰੀਆਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇਸਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਸੇ ਆਧਾਰ ਵਿੱਚ ਸੁਭਾਅ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣਾ। ਜੇ ਬਾਪ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਉਹ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸੁਭਾਅ। ਬਾਪ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਕੀ ਹੈ? ਸਦਾ ਹਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਲਿਆਣ ਜਾਂ ਰਹਿਮ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਸੁਭਾਅ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਸੁਭਾਅ, ਮਿੱਠਾ ਸੁਭਾਅ, ਨਿਰਮਾਣਤਾ ਦਾ ਸੁਭਾਅ। ਮੇਰਾ ਸੁਭਾਅ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ। ਮੇਰਾ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ। ਮੇਰਾ ਤੇਜ਼ ਬੋਲਣ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਆਵੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਸੁਭਾਵ ਹੈ। ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਯਾ ਹੈ। ਕਈਆਂ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨ ਦਾ ਸੁਭਾਅ, ਇਰਸ਼ਾ ਦਾ, ਆਵੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਦਿਲਸ਼ਿਕਸਤ ਹੋਣ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਚੰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੀ ਸਮਝਣਗੇ। ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਦਿਲਸ਼ਿਕਸਤ ਸੁਭਾਅ ਇਹ ਵੀ ਗ਼ਲਤ ਹੈ। ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਓ। ਲੇਕਿਨ ਸਵਮਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਤਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੁਭਾਅ। ਤਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਅਟੈਨਸ਼ਨ ਸਾਰਾ ਵਰ੍ਹਾ ਰੱਖਣਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਸਫ਼ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ। ਸਾਥੀ ਆਦਿ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸਾਥੀ ਹਨ। ਸਾਥੀ ਤਾਂ ਸਮਾਣ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਜੇਕਰ ਸਾਥੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਸਾਥੀ ਪ੍ਰੀਤ ਦੀ ਰੀਤੀ ਨਿਭਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਅੱਛਾ ਇਹ ਤਾਂ ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋਗੇ। ਲੇਕਿਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਸਦਾ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ ਯਾਦ ਰੱਖਣੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਜ ਤਿੰਨ ਦਾ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੈਲੈਂਸ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਲੈਂਸ ਹੋਵੇ। ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬੈਲੈਂਸ। ਸਵਮਾਨ, ਅਭਿਮਾਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਵਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿਣਾ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ। ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਮਣੀਕ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੰਭੀਰ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਬੈਲੈਂਸ ਹੋਵੇ। ਸਮੇਂ ਤੇ ਰਮਣੀਕ, ਸਮੇਂ ਤੇ ਗੰਭੀਰ। ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੈ - ਬੈਲੈਂਸ। ਦੂਸਰਾ - ਸਦਾ ਅਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਲੈਸਿੰਗ ਲੈਣੀ ਹੈ। ਰੇਜ਼ ਅਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬਲੈਸਿੰਗ ਦੀ ਝੋਲੀ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੇ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਬੈਲੈਂਸ, ਬਲੈਸਿੰਗ ਤੀਸਰਾ ਬਲਿਸਫੁੱਲ ਲਾਈਫ਼। ਤਿੰਨੇ ਗੱਲਾਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਉਹ ਤਿੰਨੇ ਗੱਲਾਂ ਜੋ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਖੁੱਦ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਸਮਝਾ! ਅੱਛਾ ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੋ!

ਲਕਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖ਼ਾਸ ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਛੱਡਣੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਧਾਰਨ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਛੱਡਣ ਵਾਲੀਆਂ ਤਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀਆਂ ਨਾ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗੀ। ਪਰ ਇਹ ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ ਜੋ ਸੁਣਾਈਆਂ ਉਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਧਾਰਨਾ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ। ਇੱਕ- ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਆਲਟੀ ਹੋਵੇ, ਮਿਕਸ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਰਿਆਲਟੀ। ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ, ਬੋਲ ਵਿੱਚ, ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰੀਅਲ। ਸੱਚੀ ਦਿਲ ਤੇ ਸਾਹਿਬ ਰਾਜੀ। ਸੱਚ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ? ਸੱਚ ਤਾਂ ਬੈਠ ਨੱਚ। ਜੇ ਸੱਚਾ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੱਚਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਤਾਂ ਇੱਕ ਰਿਆਲਟੀ, ਦੂਸਰਾ - ਰਿਆਲਟੀ। ਛੋਟੀ - ਛੋਟੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਝੁਕਾਵ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਰਾਇਲ ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਦੇ ਛੋਟੀ ਚੀਜ਼ ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਨਜ਼ਰ ਗਈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਰਾਇਲ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਛੋਟੀ - ਛੋਟੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਝੁਕਾਵ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਰਿਆਲਟੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਜੇ ਰਾਇਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਵਰੂਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਤੇ ਅੱਖ ਜਾਂ ਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ। ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਰਿਆਲਟੀ। ਕਪੜਿਆਂ ਦੀ ਰਿਆਲਟੀ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਰਿਆਲਟੀ, ਰਿਆਲਟੀ ਅਤੇ ਤੀਸਰੀ ਯੂਨਿਟੀ। ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ, ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ, ਬੋਲ ਵਿੱਚ, ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਯੂਨਿਟੀ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਮਾਨਾ ਹੀ ਇੱਕ। ਲੱਖ ਨਹੀਂ, ਇੱਕ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਯੂਨਿਟੀ। ਉੱਥੇ ਕਈਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਵੀ ਕਈ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਕਈ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਯੂਨਿਟੀ। ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ

ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਯੂਨਿਟੀ ਕਰੀਏ ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਡਿਸਯੂਨਿਟੀ ਦਾ ਚਾਂਸ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਕੋਈ ਹੱਥ ਇੰਨੇ ਕਰਦਾ, ਦੂਸਰਾ ਨਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਡਿਸਯੂਨਿਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਯੂਨਿਟੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਤਾਂ ਡਿਸਯੂਨਿਟੀ ਵਾਲੇ ਕਦੇ ਡਿਸਯੂਨਿਟੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸੱਕਣਗੇ। ਯੂਨਿਟੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੀ ਪਵੇਗਾ ਇਸਲਈ ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ - ਰਿਆਲਟੀ, ਰਾਇਲਟੀ ਅਤੇ ਯੂਨਿਟੀ। ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਸਦਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣੇਗੀ। ਸਮਝਾ - ਅੱਜ ਤਿੰਨ ਦਾ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹ ਲਿਆ ਨਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਨਾਜ਼ ਹੈ। ਇੰਨੇ ਯੋਗ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਯੋਗੀ ਬੱਚੇ ਕਿਸੇ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਯੋਗ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਯੋਗੀ ਵੀ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਹੋ। ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਸਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਦਾ ਟਾਇਮ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਕਿਉਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਾਪਦਾਦਾ ਹਰ ਬੱਚੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ, ਸੇਵਾ ਨੂੰ, ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਜੇ ਹਰ ਬੱਚੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਗੁਣ ਹੈ, ਸੇਵਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਦਾਨ ਨਾਲ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਖਾਸ ਇਹ ਵਕਤ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਲਣਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਨੇਹ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ, ਵਰਦਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਾ - ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕੀ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸੁੱਖਦਾਤਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ.....ਇਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਅਤੇ ਬਾਪ ਪਾਲਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਮਾਂ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ, ਸਾਫ਼ ਸੁਥਰਾ ਕਰਕੇ ਫੇਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੁਣ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਖਾਓ ਪਿਓ ਪੜ੍ਹੋ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਇਹ ਪਾਲਣਾ ਦਿੰਦੇ ਮਤਲਬ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਭਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਲਣਾ ਦਾ ਇਹ ਵਕਤ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਸਟ੍ਰਾ ਵਰਦਾਨ ਦਾ, ਪਾਲਣਾ ਦਾ ਵਕਤ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਵਰਦਾਨਾਂ ਦੀ ਝੋਲੀ ਖੁਲ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜੇ ਵਰਦਾਨ ਲੈਣੇ ਚਾਹੁਣ ਸੱਚੀ ਦਿਲ ਨਾਲ, ਮਤਲਬ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ ਉਦੋਂ ਕਹਿਣਗੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦਿਓ, ਜੇ ਮਤਲਬ ਨਾਲ ਮੰਗਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਉਹਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਮਤਲਬ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਖ਼ਤਮ। ਫੇਰ ਵੀ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਨਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ। ਪਰ ਸਦਾ ਵਰਦਾਨਾਂ ਨਾਲ ਪਲਦੇ ਰਹੋ, ਚਲਦੇ ਰਹੋ, ਉਡਦੇ ਰਹੋ ਉਸਦੇ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਣਗੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਸਹਿਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਮਝਾ।

ਸਦਾ ਸਵੈ ਨੂੰ ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰ ਬਣਨ ਦੇ ਲਕਸ਼ੇ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਸਵੈ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਤਿਆਗ ਦਾ ਭਾਗਿਆ ਵੰਡਣ ਵਾਲੇ, ਨੰਬਰਵਨ ਤਿਆਗੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਸਹਿਜ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਸਵੈ ਉਨਤੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਉਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਸਹਿਜਯੋਗੀ, ਸਾਥੀ ਬਣ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਵਾਲੇ, ਸਮ੍ਰਿਤੀ, ਸਥਿਤੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਨਾਲ ਸਦਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਇਵੇਂ ਸਦਾ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸਾਥੀ, ਫਰਮਾਨਬਰਦਾਰ, ਆਗਿਆਕਾਰੀ, ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਸੂਫ ਨੂੰ ਰਾਜੀ ਕਰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਾਲੇ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਮਹਾਨ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਡਬਲ ਮਹਾਂਦਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਵਰਦਾਨ:- ਮਨਸਾ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ , ਅਤੀਇੰਦਰੀਏ ਸੁੱਖ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਕਤੀ ਦਾਤਾ ਭਵ ਅਤੀਇੰਦਰੀਏ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਝੁਲਣਾ - ਇਹ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਮਨਸਾ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੇ ਬੰਧਨ ਆਂਤਰਿਕ ਖੁਸ਼ੀ ਜਾਂ ਅਤੀਇੰਦਰੀਏ ਸੁੱਖ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਵਿਅਰੂ ਸੰਕਲਪਾਂ, ਈਰਖਾ, ਅਲਬੇਲੇਪਨ ਜਾਂ ਆਲਸ ਦੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਾ ਹੀ ਮਨਸਾ ਬੰਧਨ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਆਤਮਾ ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਵਸ਼ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਹੀ ਦੇਸ਼ ਸੋਚਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਸ਼ਕਤੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਸ ਸੂਖਸ਼ਮ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਬਣੇ ਉਦੋਂ ਮੁਕਤੀ ਦਾਤਾ ਬਣ ਸਕੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਇਵੇਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਖਾਣ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਰਹੋ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਦੁੱਖ ਦੀ ਲਹਿਰ ਵੀ ਨਾ ਆਏ।

ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਮਵਰਕ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਵਿਅਰੂ ਬੋਲੇ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਵਿਅਰੂ ਨੂੰ ਸਮਰਥ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਦਵੋ। ਵਿਅਰੂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵੀ ਵਿਅਰੂ ਬੋਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਿਅਰੂ ਅਨੇਕ ਵਿਅਰੂਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਵੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਬੋਲ ਤੇ ਵੀ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਦਵੋ, “ਘੱਟ ਬੋਲੇ, ਹੌਲੀ ਬੋਲੇ ਅਤੇ ਮਿੱਠਾ ਬੋਲੇ” ਤਾਂ ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਸਹਿਜ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ।